

University of Tehran

Editor's Note

The Quarterly Journal of Private Law Studies: Dynamic and Steadfast in Its Fifty-Sixth Year of Publication

“Indeed, rights are the broadest of things in description, yet the narrowest in equitable distribution.”

(Adapted from a saying attributed to Imam Ali in *Nahj al-Balaghah*)

Mahmoud Kazemi

Associate Professor, Islamic and Private Law Department, Faculty of Law and Political Science, University of Tehran, Tehran, Iran, Email: Makazemy@ut.ac.ir

Fifty-six years, in the life of an academic journal, is not merely a count of years passed; it is the story of the continuity of a dialogue in which generations of legal scholars have spoken of rights, justice, and legal order. The endurance of a scholarly journal lies not in the number of issues it has published, but in the continuity of thought that has flowed through its pages and enlivened the academic discourse of the legal community.

The *Quarterly Journal of Private Law Studies* is one of the oldest legal periodicals in Iran, published by the country's oldest academic institution in the field of legal education and research—the Faculty of Law and Political Science of the University of Tehran. The journal was first established in the spring of 1970 under the title “*Journal of the Faculty of Law and Political Science*”. In the introductory note to its first issue, written by the late Dr. Manouchehr Ganji, Dean of the Faculty of Law and Political Science at the University of Tehran, the motivation and objectives behind its publication were articulated as follows:

Cite this article: Kazemi, Mahmoud (2026). “The Quarterly Journal of Private Law Studies: Dynamic and Steadfast in Its Fifty-Sixth Year of Publication” *Private Law Studies* 56(1) 1-11. Doi: DOI: 10.22059/JLQ.2026.107527

© The Author(s).

Publisher: University of Tehran Press.

“We shall endeavor to examine and analyze issues of law and political science with depth and sound judgment, so that readers may thereby have access to a reliable and valuable means of understanding legal and political science matters.”

It appears that the intention was for the journal to be published as a quarterly, issuing one volume every three months. However, for reasons that remain unclear, only twenty-two issues were published—irregularly—up to July 1981. Thereafter, owing to the closure of universities and higher education institutions across the country, publication was suspended.

Following a six-year interruption, a single issue (Issue No. 23) was published in February 1988. However, this effort was not sustained, and the publication once again ceased. The publication was once again suspended.

In December 1989, Issue No. 24 was released. In the preface to that issue, Professor Seyed Hossein Safaei (may his life be long), then Dean of the Faculty of Law and Political Science and the journal’s Managing Editor, attributed the journal’s irregular publication schedule to the shortage of faculty members and their excessive involvement in teaching responsibilities and, at times, non-academic professional activities. This was, indeed, a widespread affliction affecting virtually all institutions of higher education in Iran—one that, far from being remedied over time, has in fact intensified.

Since that period, the journal has been published continuously, although its publication has occasionally been subject to delays.

The periodical was initially issued under the designation of a *journal* (*majalleh*), was for a period published as a *review* or *scholarly publication* (*nashriyeh*), and subsequently reverted to its original designation as a *journal*. During the 1990s, its publication continued with greater regularity and a more refined format. Having joined the Faculty of Law and Political Science in 1992, I personally witnessed both the flourishing of the journal and the considerable esteem in which it was held by students and researchers alike.

A principal reason for this success was the presence within the Faculty of Law and Political Science of the University of Tehran of a distinguished generation of scholars whose academic works were regularly published in the journal. Among them were the late Professors Abolqasem Gorji, Javad Vahedi, Amir Nasser Katouzian, Ezzatollah Eraghi, Ali Dadban, Abolhassan Mohammadi, Behrouz Akhlaghi, Abolfazl Ghazi, Abolhamd, and many other eminent figures, most of whom are no longer among us. We

pray that Almighty God may grant peace and divine mercy to their noble souls.

From that remarkable generation, only a few distinguished scholars remain today: Professors Seyed Hossein Safaei, Mohammad Ashouri, Hossein-Ali Derounian, Negad-Ali Almasi, Jamshid Momtaz, and Ali Azmayesh.

That generation was truly irreplaceable. As the Persian poet eloquently observed, “*The aged heavens must labor for many years before producing their like.*” Indeed, one may wonder whether time itself has become barren of nurturing scholars of their stature. In the words of the celebrated Arab poet Abu Tammam al-Ta’i:

“Far be it that time should ever bring forth their equals; indeed, time itself is barren when it comes to producing men such as they.”

In its early years, the journal published legal and political science articles jointly. Beginning in the 2000s, however, one issue was devoted exclusively to legal scholarship, while another was dedicated to political science research. By the end of 2006, a total of seventy-four issues had been published in this format and structure. Subsequently, in 2007, the publication was formally divided into two separate journals—*Law* and *Politics*. Under the title “*Quarterly Journal of Law of the Faculty of Law and Political Science*”, it thereafter became exclusively devoted to the publication of legal scholarship.

In 2014, following the further division of the *Quarterly Journal of Law* into several specialized periodicals designed to accommodate research across different legal disciplines, the journal continued its publication under the title “*Quarterly Journal of Private Law Studies*”. From that time onward, its primary focus has been the publication of scholarly articles in the fields of Private Law and Islamic Law, and it has continued to appear under this title to the present day.

Today, it is this *Quarterly Journal of Private Law Studies* that, with such a distinguished historical legacy, embarks upon the fifty-sixth spring of its publication.

We hereby invite all professors, researchers, and legal scholars to submit their articles and research papers on foundational issues of Private Law, Islamic Law, and the Philosophy of Law to this journal. We seek their valuable cooperation in the dissemination of legal knowledge and the advancement of scholarship in the field of Private Law. Priority for

publication will be given to independently authored articles as well as collaborative works authored by faculty members and researchers (excluding student co-authorships).

And success comes only from God; upon Him we rely

May 2026

Editor-in-Chief, *Quarterly Journal of Private Law Studies*

سخن سردبیر

فصلنامه «مطالعات حقوق خصوصی» پویا و استوار در پنجاه و ششمین سال انتشار

و الحق أوسع الاشیاء فی التواصف فی الضیقها فی التناصف

«حق فراخ ترین چیزهاست در صفت کردن و تنگ ترین چیزهاست در انصاف دادن بدو»^۱

محمود کاظمی (سردبیر): دانشیار گروه حقوق خصوصی و اسلامی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران، تهران، ایران. رایانامه: makazemy@ut.ac.ir

درآمد

پنجاه و شش سال از آغاز انتشار فصلنامه مطالعات حقوق خصوصی می‌گذرد. بیش از نیم قرن حضور مستمر در عرصه دانش حقوق، که نه صرفاً حکایت گذر زمان، بلکه روایت پایداری یک سنت علمی، استمرار یک گفت‌وگوی آکادمیک و تجلی تلاش نسل‌های متوالی استادان، پژوهشگران و دانشجویان حقوق در مسیر توسعه دانش حقوقی کشور است.

پنجاه و شش سال عمر یک نشریه علمی، تنها شمارش سال‌های انتشار نیست؛ روایت تداوم گفت‌وگویی است که نسل‌هایی از پژوهشگران و استادان حقوق در آن از حق، عدالت و انصاف و نظم حقوقی سخن گفته‌اند. ماندگاری یک مجله علمی نه در شمار دفترهای منتشرشده، بلکه در استمرار اندیشه‌ای است که در صفحات آن جریان یافته و به گفت‌وگوی علمی جامعه حقوقی جان بخشیده است.

استناد: کاظمی، محمود (۱۴۰۵) «فصلنامه «مطالعات حقوق خصوصی» پویا و استوار در پنجاه و ششمین سال انتشار».

DOI: 10.22059/JLQ.2026.107527: ۱-۱۱، (۱) ۵۶

© نویسندگان.

ناشر: موسسه انتشارات دانشگاه تهران

۱. این مطلب منتسب به امام علی(ع) است که در خطبه ۲۱۶ نهج البلاغه بیان شده است. رش: نهج البلاغه، با ترجمه فارسی قرن پنجم و ششم هجری، تصحیح: دکتر عزیز الله جوینی، انتشارات دانشگاه تهران، سال ۱۳۸۵، ص ۱۱۲.

نشریات علمی، حافظه زنده دانشگاه‌ها و آیین‌ها تحولات فکری جوامع علمی‌اند. در این میان، آن دسته از نشریات که دهه‌ها تداوم یافته‌اند، فراتر از یک رسانه علمی، به بخشی از تاریخ نهاد دانش تبدیل می‌شوند. «فصلنامه مطالعات حقوق خصوصی» نیز از این منظر، صرفاً مجموعه‌ای از مقالات و پژوهش‌ها نیست؛ بلکه گنجینه‌ای از اندیشه‌های حقوقی، بازتابی از تحولات حقوقی و قضایی، و عرصه‌ای برای تضارب آرا و گفت‌وگوی علمی در یکی از بنیادی‌ترین شاخه‌های دانش حقوق؛ یعنی حقوق خصوصی و اسلامی است.

این نشریه که ریشه در سنت علمی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران دارد، طی بیش از پنج دهه فعالیت خود، فراز و فرودهای بسیاری را پشت سر گذاشته است؛ از سال‌های آغازین انتشار و دوران شکل‌گیری ادبیات نوین حقوقی در کشور گرفته تا دوره‌های دشوار وقفه و سپس احیا و تداوم انتشار. آنچه این مسیر طولانی را معنا بخشیده، نه صرفاً استمرار انتشار شماره‌ها، بلکه حفظ رسالت علمی نشریه در خدمت به پژوهش حقوقی، نقد علمی و ارتقای کیفیت دانش حقوق خصوصی بوده است. به این مناسبت جستاری در تاریخچه و نحوه انتشار آن به عرض خوانندگان می‌رسد.

۱. پیشینه تاریخی انتشار فصلنامه مطالعات حقوق خصوصی

«فصلنامه مطالعات حقوق خصوصی»، یکی از قدیمی‌ترین نشریات حقوقی است که در کهن‌ترین و با سابقه‌ترین مرکز علمی کشور در حوزه‌ی آموزش و پژوهش حقوق؛ یعنی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران، نماد آموزش عالی، منتشر می‌شده است. این نشریه نخستین بار در بهار ۱۳۴۹ با عنوان «مجله دانشکده حقوق و علوم سیاسی»، زیر نظر شورای نویسندگان بنیان گرفت و رئیس شورای نویسندگان، مرحوم دکتر سید جعفر بوشهری، استاد حقوق اساسی، بوده که در سال ۱۳۵۳ به ریاست دانشکده حقوق منصوب شده‌اند. در آن شماره آثاری از استادان دکتر سید جعفر بوشهری، دکتر جعفری لنگرودی، دکتر ارسلان خلعت‌بری، دکتر پرویز صانعی، دکتر سید حسین صفایی، دکتر فریدون کاوسی، دکتر منوچهر گنجی، دکتر اسدالله نصر اصفهانی و همکاران وی منتشر شده است.

در پیش‌گفتاری که به قلم مرحوم دکتر منوچهر گنجی، رئیس وقت دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران در نخستین شماره آن به رشته تحریر در آمده، در خصوص انگیزه و هدف انتشار آن، آمده است:

«سعی خواهیم کرد مسائل حقوق و علوم سیاسی را با دیدی عمیق و سالم مورد بررسی و موشکافی قرار دهیم تا خوانندگان بدین طریق وسیله مطمئن و با ارزشی در آگاهی به مسائل حقوق و علوم سیاسی در اختیار داشته باشند» (گنجی، ۱۳۴۹: ۲).

همچنین در بخش دیگری از یادداشت وی می‌خوانیم: «پرورش روح انتقاد علمی و منطقی نیاز مبرم و حتمی است، بدین منظور بخشی از مجله به نقد مقالات و کتبی که در رشته حقوق و علوم سیاسی طبع و نشر می‌گردد، اختصاص خواهد یافت» (گنجی، ۱۳۴۹:۲).

ظاهراً قرار بر آن بوده که این نشریه به صورت فصلنامه، هر سه ماه یک بار منتشر گردد، اما به دلایلی از جمله پیروزی انقلاب اسلامی تا تیرماه سال ۱۳۶۰، تنها ۲۲ شماره، آن هم به طور نامنظم، انتشار یافته است و این بی‌نظمی ادامه می‌یابد. با این توضیح که در دوران انقلاب انتشار آن متوقف می‌گردد. در اسفند ۱۳۵۸ تنها یک شماره (شماره ۲۱) از آن منتشر شده و در سال ۱۳۶۰ نیز یک شماره دیگر (شماره ۲۲) از آن منتشر می‌گردد. از آن پس به علت تعطیلی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی کشور، انتشار آن متوقف می‌شود. پس از شش سال وقفه، در بهمن سال ۱۳۶۶ یک شماره (شماره ۲۳) از آن منتشر شده، ولی ادامه پیدا نکرده و باز انتشار آن متوقف شده است. در آذرماه ۱۳۶۸، پس از دو سال وقفه شماره ۲۴ آن منتشر گردید (صفایی، ۱۳۶۸:۲). در مقدمه این شماره، استاد دکتر سید حسین صفایی (که عمر ایشان دراز باد)، رئیس وقت دانشکده حقوق و علوم سیاسی و به عنوان مدیر مسؤول مجله، علت عدم انتشار منظم آن را کمبود اعضای هیأت علمی دانشکده و اشتغال بیش از حد آنان به امر تدریس و احیاناً کارهای غیر دانشگاهی دانسته‌اند (صفایی، ۱۳۶۸:۲)؛ بلیه‌ای عام که تمام مراکز آموزش عالی کشور به آن مبتلا بوده و تاکنون چاره‌ای برای درمان آن اندیشیده نشده، بلکه این امر تشدید هم شده است (صفایی، کاظمی، ۱۳۹۳:۶۵۴). از آن زمان تا کنون این مجله به طور مستمر منتشر شده است، هرچند در مواردی انتشار آن با تأخیرات مواجه بوده است.

۲. انتشار فصلنامه در بوته نقد

چنانکه گفته شد انتشار مجله چه قبل از انقلاب و چه در دهه آغازین بعد از انقلاب از نظم مناسبی‌ای برخوردار نبوده است و همین امر سبب شده که این نشریه نتواند جایگاه شایسته خود را داشته باشد. مرحوم استاد دکتر کاتوزیان در سال ۱۳۵۸ به عنوان سرپرست دانشکده حقوق و علوم سیاسی و مدیر مسؤول مجله، در یادداشتی که به عنوان مقدمه در شماره ۲۱ مجله که به عنوان نخستین شماره آن بعد از پیروزی انقلاب در اسفند ۱۳۵۸ منتشر شده است در مقام ارزیابی و نقد مجله از وضعیت آن ابراز نارضایتی کرده، این گونه مقرر داشته‌اند:

«باید این را به صداقت اعتراف کرد که مجله دانشکده حقوق و علوم سیاسی هیچ‌گاه آن وزن و ارزشی را که شایسته یک مؤسسه هفتاد و چند ساله است، نداشته و اصولاً بافت دانشگاه‌های ما برای تحقیق آماده نبوده است» (کاتوزیان، ۱۳۵۸:۱). ایشان در ادامه از تولید مقاله‌های بی‌مایه که

عرصه را برای پژوهشگران واقعی تنگ می کرده است، انتقاد کرده و این گونه لب به شکواییه گشوده است:

«اگر معدودی هم در این اندیشه بوده‌اند، دشواری‌های اداری و بدبینی‌ها و تنگ‌نظری‌ها استعداد و شوق آنان را به هدر می‌داده است؛ کنگره‌بازان و اندیشمندان حکومتی میدانی برای پژوهشگران واقعی باز نمی‌گذارند و کالاهای عاریتی و پر زرق و برق و توخالی، بازاری برای کالاهای اصیل باقی نمی‌نهد» (کاتوزیان، ۱۳۵۸: ۱).

این معضل به مرور و به ویژه از دهه نود و با گسترش بی‌رویه آموزش عالی در مقاطع تکمیلی و افزایش مقالات دانشجویی فراگیر شده و با انتشار مجله‌های متعدد، بازار تولید مقالات غیر علمی رونق زیادی پیدا کرده است که از مایه اصلی پژوهش برخوردار نبوده و در حد رونویسی یا ترجمه از کتب خارجی است. به این دلیل در ده‌های اخیر انتشار مقاله و آثار مشترک با دانشجو بسیار افزایش یافته است، درحالی که پیش از آن سابقه نداشت. نفس انتشار اثر مشترک با دانشجو مذموم نیست ولی ارزیابی آثار منتشرشده ثابت کرده که بخش زیادی از این آثار که توسط دانشجویان تهیه شده و استادان در نهیبه آن مشارکت ندارند، آثار بدیع و ماندگاری نیستند (صفایی و کاظمی، ۱۳۹۳: ۶۵۴).

به هر حال هم صدا با مرحوم دکتر کاتوزیان ضمن استعانت از خداوند متعال و در خواست کمک و یاری از تمام پژوهشگران و استادان، امیدواریم که «از این پس شاهد انتشار مجله ای دلخواه شویم و از داشتن آن بر خود بیالیم» (کاتوزیان، ۱۳۵۸: ۳).

از سال ۱۳۵۸ تقریباً به مدت یک دهه مجله دانشکده حقوق (به جز چند شماره) منتشر نمی‌شود. قطع ارتباط برخی از استادان از دانشکده حقوق در آن دهه نیز بر رکود و وقفه مجله بی تأثیر نبوده است. اما انتشار این مجله در دهه ۷۰ با نظم و شمایل بهتری ادامه یافت و بنده که در سال ۱۳۷۱ وارد دانشکده حقوق و علوم سیاسی شده ام، از نزدیک شاهد رونق این مجله و اقبال دانشجویان و محققان نسبت به آن بوده‌ام. وجود استادان بنامی در آن دوره در دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران که آثار آنان در این مجله منتشر می‌شد، مبنای اعتبار آن بوده است. استادانی نظیر مرحوم دکتر ابوالقاسم گرگی، دکتر جواد واحدی، دکتر جعفری لنگرودی، دکتر امیر ناصر کاتوزیان، دکتر عزت‌الله عراقی، دکتر علی دادبان، دکتر ابوالحسن محمدی، دکتر بهروز اخلاقی، دکتر ابوالفضل قاضی، دکتر عبدالحمید ابوالحمد، دکتر گلدوزیان، دکتر تاج‌زمان دانش و بسیاری از چهره‌های تابناکی که اکنون اکثر آنان دیگر در میان ما نیستند و از خداوند متعال برای روح بلند آنان، آرامش و رحمت و مغفرت طلب می‌کنیم. از آن نسل، اکنون جز عده‌ای معدود باقی نمانده‌اند؛ استادان دکتر سید حسین صفایی، دکتر محمد آشوری، دکتر حسینی‌علی درودیان، دکتر نجاد الله الماسی، دکتر جمشید ممتاز و دکتر علی آزمایش که

خداوند آنان را برای جامعه حقوقی حفظ کند، باقیمانندگان آن نسل فرهیخته و نجیبند. نسلی که هرچه از بزرگی، دانش و فضائل اخلاقی و انسانی بود با هم داشتند و با عروج از این دیار خاکی، گویا آن‌ها را با خود برده‌اند. آن نسل، تکرار نشدنی هستند؛ «سال‌ها عمر بیاید پدر پیر فلک را» تا امثال و اقران آنان پا به این کره خاکی نهند و شاید روزگار نسبت به پرورش امثال آنان عقیم شده باشد؛ به قول ابو تمام طایی: «هیئات، لایاتی الزمان بمثلهم، أن الزمان بمثلهم لعقیم»^۱.

۳. تفکیک «مجله حقوق» از «مجله سیاست»

این فصلنامه در ابتدا با عنوان «مجله دانشکده حقوق و علوم سیاسی» و در برهه‌ای با نام «نشریه» و سپس با همان نام «مجله» منتشر می‌شده است. در ابتدا «مجله دانشکده حقوق و علوم سیاسی» به صورت مشترک مقالات حقوقی و علوم سیاسی را منتشر می‌کرد و از دهه ۸۰ یک شماره از آن ویژه مقالات حقوقی و یک شماره به مقالات علوم سیاسی اختصاص می‌یافت. تا پایان سال ۱۳۸۵، ۷۴ شماره از آن با همین وضع و شمایل منتشر گردید، تا این که در سال ۱۳۸۶ به دو مجله «حقوق» و «سیاست» تفکیک شد و تحت عنوان «فصلنامه حقوق مجله دانشکده حقوق و علوم سیاسی» به انتشار مقالات در حوزه حقوق اختصاص پیدا کرد. در سال ۱۳۹۳ با تفکیک فصل نامه حقوق به چند نشریه، برای انتشار مقالات در رشته‌های مختلف حقوق، این نشریه با عنوان «فصلنامه مطالعات حقوق خصوصی» و با تمرکز بر انتشار مقالات در حوزه حقوق خصوصی و اسلامی به انتشار خود ادامه داد و از آن زمان با این نام منتشر می‌شده است.

۴. تحولات حقوقی و رسالت «فصلنامه مطالعات حقوق خصوصی»

رشته حقوق به طور عام و حقوق خصوصی، به طور خاص همانند سایر شاخه‌های علوم در جهان معاصر بیش از هر زمان دیگری با تحولات اجتماعی، اقتصادی و فناوری درآمیخته است. ظهور فناوری‌های نوین، هوش مصنوعی و گسترش اقتصاد دیجیتال و به تبع آن تحول روابط قراردادی، توسعه تجارت فرامرزی، تغییر الگوهای مالکیت و شکل‌گیری مسائل نوپدید در حوزه مسئولیت مدنی، پرسش‌های تازه‌ای را پیش روی حقوقدانان قرار داده است. در چنین شرایطی، رسالت نشریات علمی - حقوقی صرفاً بازتاب دانش موجود نیست، بلکه مشارکت فعال در تولید دانش، ارائه راه‌حل‌های حقوقی و کمک به توسعه نظریه‌های متناسب با نیازهای زمانه است.

۱. ابو تمام طایی، شاعر عرب قرن سوم هجری (متوفی، ۲۳۱ق)، در مصرع دوم «البخیل» هم قرائت شده است.

فصلنامه مطالعات حقوق خصوصی در پنجاه و ششمین سال انتشار خود، همچنان بر همان آرمانی پای می‌فشارد که بنیان‌گذاران آن در آغاز راه ترسیم کرده بودند: تعمیق پژوهش‌های حقوقی، تقویت روش‌شناسی علمی، گسترش گفت‌وگوی انتقادی و ایجاد بستری مناسب برای طرح دیدگاه‌های نوآورانه و تحول در رویه قضایی. اعتبار هر نشریه علمی در نهایت نه به قدمت آن، بلکه به میزان تأثیرگذاری آن در پیشبرد دانش و تربیت نسل‌های آینده پژوهشگران وابسته است؛ و این سرمایه‌ای است که تنها با پایبندی به معیارهای علمی، استقلال فکری و به ویژه اخلاق پژوهش حفظ خواهد شد.

بر آمد

اکنون این «فصلنامه مطالعات حقوق خصوصی» است که با این پیشینه‌ی تاریخی، پنجاه و ششمین بهار انتشار خود را آغاز کرده است. استمرار حیات و استواری و وزانت این نشریه مرهون زحمات و ریاضت‌هایی است که استادان پیشکسوت در ایجاد این بنیان مرصوص متحمل شده‌اند و ما مدیون و البته قدر دانان آنان خواهیم بود. در این جا شایسته است از همه استادان، پژوهشگران، نویسندگان، داوران، اعضای هیئت تحریریه، مدیران مسئول، کارشناسان و مدیران اجرایی پیشین و کنونی و سردبیران پیشین این نشریه وزین که در شکل‌گیری و تداوم این میراث علمی سهم داشته‌اند، صمیمانه قدردانی کنیم. بی‌تردید استمرار این راه مرهون کوشش‌های جمعی آنان و اعتماد جامعه حقوقی کشور به این نشریه بوده است.

امید آن داریم که در پرتو همکاری و همراهی اندیشمندان حقوق، «فصلنامه مطالعات حقوق خصوصی» همچنان بتواند نقش مؤثر خود را در توسعه دانش حقوق، تقویت فرهنگ پژوهش و تحقق عدالت حقوقی ایفا کند و در دهه‌های پیش رو نیز همچون گذشته، بستری مطمئن برای اندیشه‌ورزی، نقد علمی و گفت‌وگوی سازنده در جامعه حقوقی ایران باقی بماند و منشأ تحول در رویه قضایی گردد.

سعی ما بر آن بوده تا با داوری و ممیزی دقیق و البته منصفانه مقالات، آثار علمی و پر عمقی را به جامعه‌ی حقوقدانان، قضات، وکلا و دانشجویان حقوق عرضه کنیم.

از تمام استادان و پژوهشگران انتظار کمک داریم و درخواست می‌کنیم مقالات و پژوهش‌های عالمانه و اصیل خود را در موضوعات بنیادین حقوق خصوصی و اسلامی و به ویژه حقوق مدنی و فلسفه حقوق، برای این مجله ارسال نمایند و ما را در نشر معارف حقوقی و توسعه دانش حقوق خصوصی یاری کنند و از این پس شاهد انتشار مجله‌ای دلخواه و در خور شأن دانشکده حقوق و علوم سیاسی باشیم. مقالات مستقل و مقالات مشترک استادان (غیر دانشجویی) در اولویت چاپ قرار دارند.

ومن الله التوفیق و علیه التکلان

اردیبهشت ۱۴۰۵

سردبیر فصلنامه مطالعات حقوق خصوصی

منابع

- صفایی، سید حسین (۱۳۶۸)، مقدمه، مجله دانشکده حقوق و علوم سیاسی، شماره ۲۴ آذر ۱۳۶۸، ص دوتا چهار.
- صفایی، سید حسین، کاظمی، محمود (۱۳۹۳)، آسیب‌ها آموزش و پژوهش علم حقوق در ایران و راهکارهای مقابله با آن، دو فصلنامه مطالعات حقوق تطبیقی، دوره ۵، شماره ۳، پائیز و زمستان ۱۳۹۳، ص ۶۴۹-۶۸۴.
- کاتوزیان، امیر ناصر (۱۳۵۸)، مقدمه، مجله دانشکده حقوق و علوم سیاسی، شماره ۲۱، اسفند ۱۳۵۸، ص ۱-۷.
- گنجی، منوچهر (۱۳۴۹)، سرمقاله، مجله دانشکده حقوق و علوم سیاسی، شماره اول، بهار ۱۳۴۹، ص ۲.
- امام علی (ع)، نهج البلاغه، با ترجمه فارسی قرن پنجم و ششم هجری، تصحیح و شرح واژگان: دکتر عزیز الله جوینی، انتشارات دانشگاه تهران، سال ۱۳۸۵، خطبه ۲۱۶.

References

- Safai ,H.(1989), Introduction, Journal of The Faculty of Law and Political Science, No.24, December 1989, Pages 2-4. [in Persian]
- Safai ,H. and Kazemi ,M.(2014), The Challenges of Education and Research in the Field of Law in Iran and the Strategies to Address Them ,Comparative Law Review, volum 5, Issue 2, October 2014, Pages 649-684. [in Persian]
- Katouzian, A.N. (1980), Introduction, Journal of The Faculty of Law and Political Science, No. 21, March 1980, Pages 1-7. [in Persian]
- Ganji, M.(1970), Introduction, Journal of The Faculty of Law and Political Science, No.1, June 1970, Pages,1-3. [in Persian]
- Imam Ali(2006), *Nahj al-Balaghah*, a Persian Translation, 11/12 century A.D., Introduction & Annotation By Azizullah-I Jowaini, Ph.D. in Persian Lift, Tehran University Publication, 2006, Sermon 216. [in Persian]